

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ἰωάννου τοῦ Νέου Ἐλεήμονος τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς διαλάμπαντος

(1899-1966)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῆ 26ῆ Ἰανουαρίου

Ἐκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος
Ἀθῆναι 2018

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ἰωάννου
τοῦ Νέου Ἐλεήμονος
τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς
διαλάμπαντος

(1899-1966)

Ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἀμφιάλης.
Ἔργον τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας».
Φεβρουάριος 2018, Φυλὴ Ἀττικῆς.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 50 x 70 ἐκ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ἰωάννου
τοῦ Νέου Ἐλεήμονος
τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς
διαλάμπαντος

(1899 - 1966)

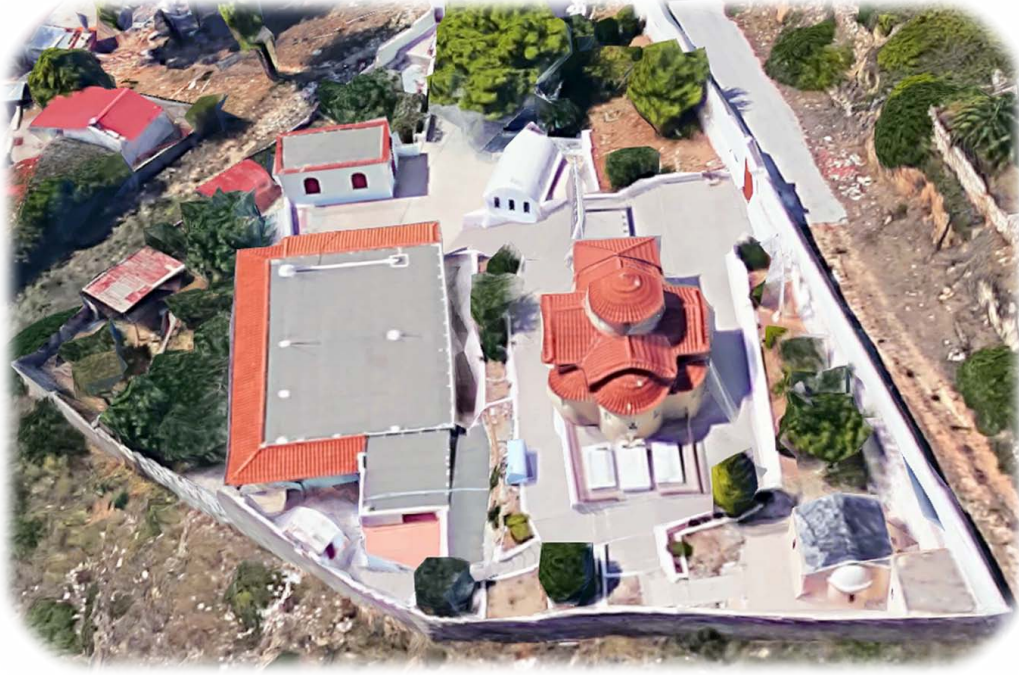
Ὁ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῆ 26ῆ Ἰανουαρίου

Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὑπὸ ἐλαχίστου Διακόνου
† Ὡ. κ' Φ. Κ.

Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

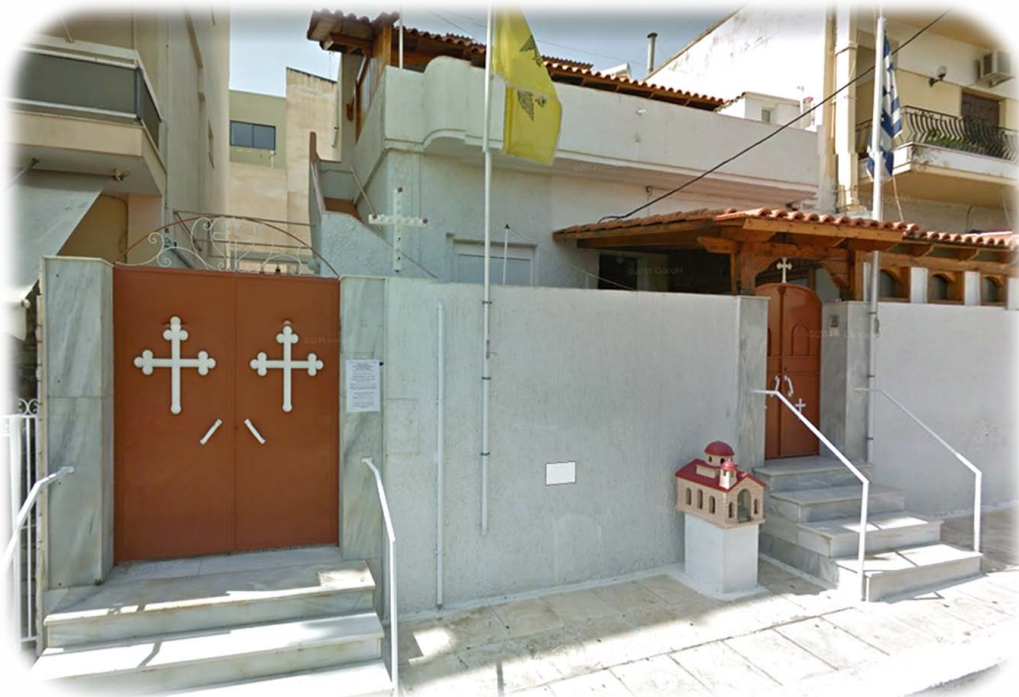
Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Φεβρουαρίῳ 2018ῳ

Τερά Μονή Ἁγίας Τριάδος.
Νέα Πεντέλη Ἀττικῆς,
ἐνθα τὸ ἱερόν Μνῆμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀμφιάλης.

Τερά Μονή Ἁγίου Δημητρίου.
Ἀμφιάλη Κερατσινίου Πειραιῶς.

Ἀφιέρωσις

Εἰς Μνημόσυνον
τῶν μυριάδων ἐκείνων Χριστιανῶν,
Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν,
οἵτινες διὰ τὴν Ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα
καὶ τὴν Πίστιν εἰς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν,
πολυειδῶς βασανισθέντες,
εὖρον μαρτυρικὸν θάνατον
κατὰ τὰς φρικτὰς ἡμέρας

τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς
ἐν ἔτει 1922ω,
πυκνώσαντες οὕτω καὶ λαμπρύναντες
τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι

† 13η Φεβρουαρίου 2018 ἐκ. ἡμ., Ὁσίου Μαρτινιανοῦ

Ἡ ἅγια Κάρα
καὶ τὰ ἱερὰ Λείψανα
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἀμφιάλης
16.12.2017 ἐκ. ἡμ.

Περιεχόμενα

- σελ. ζ' **Α**φιέρωσις.
- σελ. ια' **Χ**ρονολόγιον.
- σελ. ιε' **Π**ροοιμιάζοντες.
- σελ. 1-20 **Ἰ**ερά **Α**κολουθία.
- **Μ**ικρὸς Ἑσπερινός.
 - **Μ**έγας Ἑσπερινός.
 - Ὁρθρος.
 - **Θ**εία Λειτουργία.
 - **Μ**εγαλυνάριον.
- σελ. 21 **Ἐ**πίμετρον.
- **Ε**ὐαγγέλιον Ὁρθρου.
 - **Α**πόστολος Λειτουργίας.
 - **Ε**ὐαγγέλιον Λειτουργίας.
 - **Δ**ίστιχα.
- σελ. 24 **Ε**ὐχαριστίες.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Ἀμφιάλης.
(1899-1966)

Χρονολόγιον

- 1899** Γέννησις στὴν Σμύρνη τῆς Ἰωνίας - Μικρᾶς Ἀσίας.
● Κατὰ κόσμον Γεώργιος Βαξεβανόπουλος, τέκνον τῶν εὐσεβῶν Χαραλάμπους καὶ Μαρίας ἐκ Χίου (σύνολο τέκνων πέντε: δύο υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες).
- 1915** Ὁρφανὸς ἀπὸ πατέρα.
- 1920** Κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν Ἐκστρατείαν, ἐπιστρατεύεται ὑπὸ τῶν Τούρκων, προκειμένου νὰ πολεμήσῃ μετὰ τοὺς ἑλληνόπαιδες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐναντίον τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοδόξων Ἑλλήνων.
● Κατόπιν θερμοτάτης προσευχῆς, δραπετεύει ἀπὸ τὸν τουρκικὸ στρατό.
- 1922** Μικρασιατικὴ Καταστροφή.
● Ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα οἰκογενειακῶς.
● Ἐγκατάστασις μετὰ ἄλλους Πρόσφυγες στὸν Πειραιᾶ.
● Ἐργάζεται σκληρά, ὡς προστάτης καὶ κηδεμῶν τῆς οἰκογενείας του.
● Ἀποκτᾶ μεγάλη περιουσία, ἀλλ' ἡ Ἐπιχείρησις του, θεία παραχωρήσει, ὀδηγεῖται σὲ χρεωκοπία.
● Ζῆ μετὰ θαυμαστὴ πτωχεία καὶ ἄσκησι, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικὴ καλλιέργεια, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου.
● Ποθεῖ τὸν Μοναχικὸ Βίον καὶ ἀναχωρεῖ γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος.
● Ἐξαίσιον Ὄραμα: ἐντὸς τοῦ πλοίου εὐρισκόμενος, βλέπει τρεῖς Σταυροὺς στὸν οὐρανὸν καὶ ἀκούει φωνήν: «Γεώργιε, νὰ γυρίσῃς πίσω... Ἔχεις ἀναλάβει τέσσερις σταυροὺς, τὴν μητέρα σου καὶ τὶς τρεῖς ἀδελφές σου... Σὲ προορίζω νὰ γίνῃς Κληρικός... Θὰ σώσῃς πολλὰ ψυχές...».
● Ἐπιστρέφει στὸν Πειραιᾶ.
- 1924** Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισις στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (10/23η Μαρτίου).
● Ἰδρυσις τῆς «Κοινότητος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν».
● Ὁ Γεώργιος ἀκολουθεῖ οἰκογενειακῶς τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιον.

1935 Ὁ Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης, νῦν Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος Ὁμολογητῆς Ἱεράρχης, ἀποτειχίζεται ἐκ τῆς ἐν Καινοτομία Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μαζί μὲ τοὺς Μητροπολίτας Δημητριάδος Γερμανὸ καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο, καὶ ἡγεῖται τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

1935 ἔ. Ὁ Γεώργιος συνδέεται μὲ τὸν Ὁμολογητὴ Ἱεράρχη Ἅγιο Χρυσόστομο καὶ ἔχει Αὐτὸν πλέον ὡς πνευματικὸ Πατέρα καὶ Ὁδηγό.

- **Κ**εῖρεται Μεγαλόσχημος Μοναχὸς καὶ λαμβάνει τὸ ὄνομα Ἰωάννης, κατόπιν ἀποκαλύψεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1943 ἔ. ● **Χ**ειροτονεῖται Πρεσβύτερος καὶ λαμβάνει τὸ Ὄφφικιον τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ (11η Ὀκτωβρίου).

- **Κ**εῖρονται ἀργότερα ὑπὸ τοῦ π. Ἰωάννου ἡ μητέρα του, Μαρκέλλα Μοναχή, ὡς καὶ οἱ ἀδελφές του, Ματρώνα καὶ Χριστοφόρα Μοναχές.

- **Ἐ**ξ ἀποκαλύψεως, ἀνεγείρει δύο Ἱερές Μονές: τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὴν Ἀμφιάλη, ἐπὶ ἐρειπίων παλαιᾶς τινος Μονῆς, ὡς καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, στὴν Νέα Πεντέλη Ἀττικῆς, ἐνθα καὶ τὸ ἱερόν Αὐτοῦ Μνήμα.

- **Δ**ιαλάμπει ἐν Ὁράμασιν, **Α**ποκαλύψεσι καὶ **Θ**αύμασι...

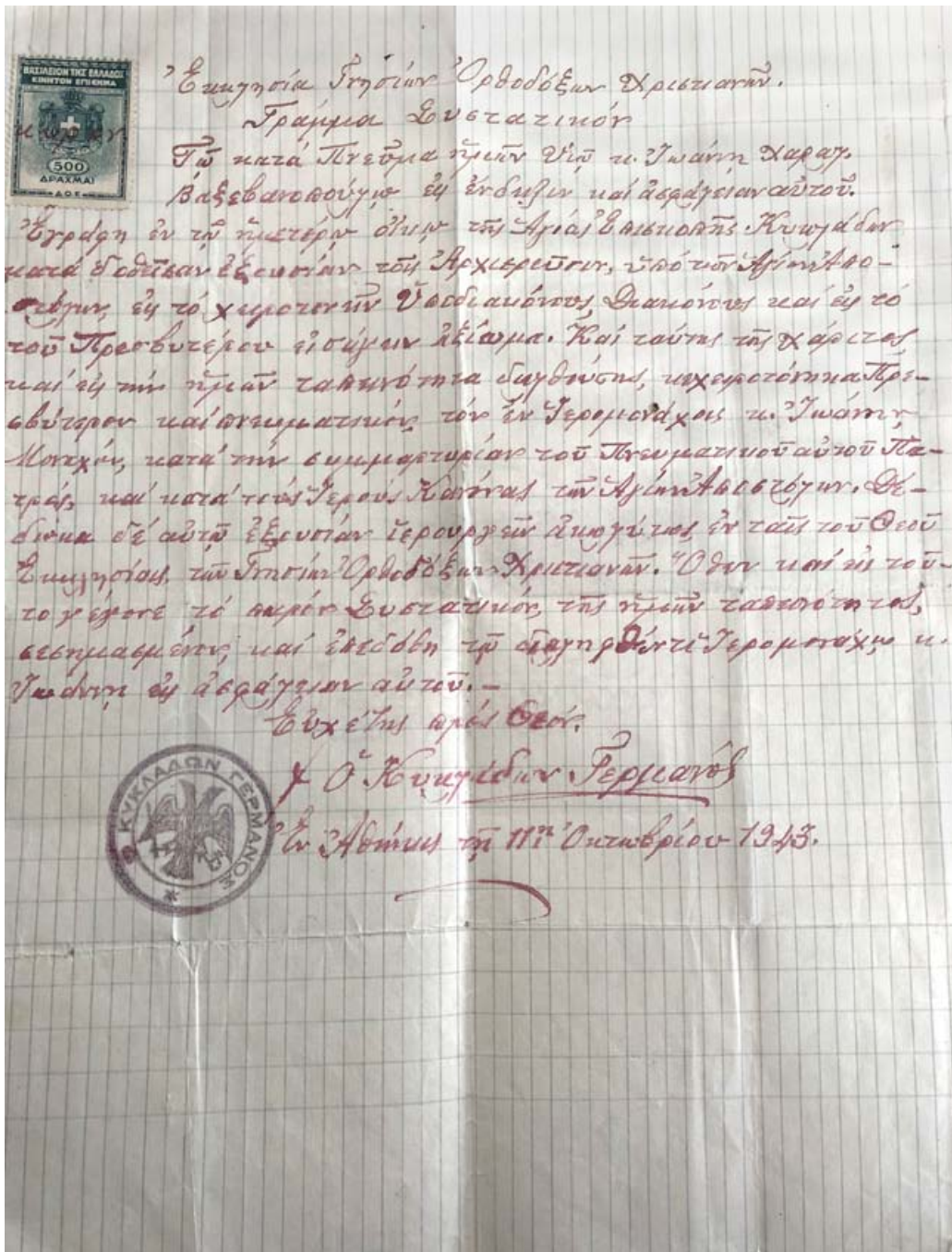
- **Α**ναδεικνύεται φωτισμένος, διακριτικὸς καὶ ἀπλανῆς Ἐξομολόγος καὶ Πνευματικὸς Ὁδηγός· βιαστής καὶ θεοφόρος ἀσκητῆς ἐν τῷ κόσμῳ, φορῶν κρυφίως ἀλυσίδας χιαστί· νηπτικὸς, ἡσυχαστικὸς καὶ ἀδιαλείπτως προσευχόμενος· εὐλαβέστατος καὶ δακρῦρρος λειτουργός· φιλακόλουθος καὶ πρόθυμος ἀγρυπνιστής· βαθύτατα ταπεινός, πρᾶος, εἰρηνικὸς καὶ σεμνός· ἱεροπρεπέστατος καὶ πλήρης σοφίας εἰς τὸν λόγον· διορατικὸς καὶ προορατικὸς· θαυματουργὸς καὶ ἰαματικὸς· ἐξαιρετικὰ ἐλεήμων, φιλόσφορος καὶ φιλόστοργος· εἰρηνοποιὸς καὶ συμφιλιωτής· ἀγαπῶν ἰδιαίτερος τὰ μικρὰ παιδιά...

- **Θ**εοτοκόφιλος διάπυρος, ἀξιῶνεται νὰ ἴδῃ τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ τρεῖς φορές κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του!...

- **Ἐ**ραστής θερμότατος τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων, τῶν θεοπνεύστων Κανόνων καὶ τῶν Ἁγίων Δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

- 1955** Πληροφορεῖται ἐν ὄραματι τὴν ἐπικειμένη Κοίμησι τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ τὴν προτεραίαν τῆς Ἑκδημίας Αὐτοῦ ἀκούει τὴν τελευταίαν Αὐτοῦ Ἐξομολόγησιν (6η Σεπτεμβρίου).
- 1966** Ἀσθενεῖ βαρύντατα, διαπιστώνεται ἡ ἀθεράπευτος καταστροφὴ τῶν νεφρῶν του καὶ μεταφέρεται στὸ Νοσοκομεῖο (1η Ἰανουαρίου).
- Δι' ἀποκαλύψεως τοῦ Ἁγίου Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἀναγγέλλεται εἰς Αὐτὸν τὸ ἐπικείμενο τέλος του καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, προκειμένου νὰ ἐτοιμασθῇ.
 - Ὑπομένει ἀγογγύστως... Ἀποκαλύψεις... Πληροφορεῖται τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα τῆς ἐκδημίας του.
- 1966** † Ὁσιακὴ Κοίμησις: **27η Ἰανουαρίου 1966**, † Ἀνακομιδὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Χρυσοστόμου.
- Ὁ Ἅγιος Γέρων ὑπεραγαποῦσε τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο καὶ θεωροῦσε Αὐτὸν ὡς ἰδιαίτερον Προστάτην του.
 - Ἐνταφιάζεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος, στὴν Νέα Πεντέλη Ἀττικῆς, ὅπου τὸ προητοιμασμένο Μνήμα του.
 - Ἐκτοτε, μέχρι τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν Αὐτοῦ Λειψάνων, ἀναβλύζει ἐκ τοῦ Τάφου ἱαματικὸν Ἁγίασμα, κατὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.
- 2017** Ἀποφασίζεται Συνοδικῶς (Συνεδρίασις 5ης/18ης Σεπτεμβρίου), νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Διακήρυξις τῆς Ἁγιότητος καὶ ἡ Ἀγιοκατάταξις Αὐτοῦ τὴν 15ην Ἀπριλίου 2018 ἐκ. ἡμ., Σάββατον τῶν Ἁγίων Μυροφόρων.
- 2018** Συντάσσεται ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ ψάλλεται ἀνεπισήμως γιὰ πρώτη φορὰ, κατὰ τὴν ἱερὰν Αὐτοῦ Μνήμην (Ἰανουάριος).
- 2018** Ἀγιογραφεῖται ἡ πρώτη Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου (Φεβρουάριος).
- 2018** Σάββατον τῶν Ἁγίων Μυροφόρων, 15ην Ἀπριλίου ἐκ. ἡμ. Διακηρύσσεται ἡ Ἁγιότης τοῦ Ἁγίου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, στὸ Μονύδριον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὴν Ἀμφιάλη Πειραιῶς.

«Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
Γράμμα Συστατικόν
τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ»,
ἐπὶ τῇ Χειροτονίᾳ εἰς Πρεσβύτερον
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἀμφιάλης.
«Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1943»

Προοιμιάζοντες

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα! Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

Μὲ βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας μας καὶ εἰλικρινῆ ὁμολογία τῆς πολυειδοῦς ἀνεπάρκειάς μας, φιλολογικῆς-ὕμνογραφικῆς-ποιητικῆς, διευκρινίζουμε ταπεινὰ τὰ ἐξῆς.

* * *

Κατεβλήθη ἐπὶ τούτῳ προσπάθεια, ὥστε τὰ ἱερὰ κείμενα τῆς παρούσης Ἀκολουθίας, ὅπως καὶ τὰ κείμενα ἄλλων προσφάτων ἐργασιῶν μας,

- νὰ διατηρήσουν μὲν πῶς τὴν ἀρχαιοπρέπεια τοῦ ὕφους, προκειμένου νὰ μὴν διακοπῆ ἢ συνέχεια τῆς Ὑμνογραφικῆς Παραδόσεώς μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως

- νὰ εἶναι ἀπλούστερά πῶς καὶ περισσότερο προσεγγίσιμα στὸν σύγχρονό μας ἀναγνώστη-ἀκροατῆ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἐξοικειωμένος μὲ τὴν διαχρονικὴ γλωσσικὴ μας Παράδοσι.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς,

- λέξεις καὶ φράσεις λίαν ἀρχαιοπρεπεῖς καὶ συντακτικὰ σχήματα βαρύντατα ἔως καὶ ἀκατανόητα ἔχουν ἐπιμελῶς ἀποφευχθῆ.

* * *

Μία διευκρίνισις.

Ἐσχάτως παρατηρεῖται ἡ ἀύξανομένη τάσις νὰ ἐφαρμόζεται στοὺς Ἐκκλησιαστικούς Ὑμνους τὸ σύστημα τῆς διπλῆς στίξεως, βάσει τῆς δεοντολογίας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων, δηλαδὴ οἱ στίχοι χωρίζονται μὲ ἀστερίσκους, διατηρουμένων παραλλήλως τῶν σημείων στίξεως, ὅπου τὸ νόημα ἀπαιτεῖ τοῦτο.

Ἄν καὶ αὐτὴ ἡ διπλῆ στίξις εἶναι βεβαίως ὀρθὴ κατὰ τὰ ἄλλα, προετιμήσαμε στὴν παροῦσα Ἱερὰ Ἀκολουθία κατὰ κανόνα τὴν ἀπλῆ στίξι, δηλαδὴ ἀποφεύγεται ἡ συνήθης στίξις βάσει τοῦ νοήματος, ἢ δὲ ἀλλαγὴ στίχου ἐμφαίνεται μόνο μὲ τὰ συνήθη σημεῖα στίξεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως: κόμμα, ἄνω τελεία, κάτω τελεία, θαυμαστικό, ἐρωτηματικό.

Προεκρίθη ἡ πρακτικὴ αὐτὴ γιὰ δύο λόγους:

- ἡ πληθὺς τῶν ἀστερίσκων, διατηρουμένης καὶ τῆς πληθύος τῶν σημείων στίξεως, ἐπιβαρύνει πολὺ τὰ κείμενα ἐξ ἐπόψεως ὀπτικῆς.

- ἡ Ἀρχή, τὴν ὁποία ἐξεθέσαμε προηγουμένως, μᾶς ὠδήγησε στὴν συντακτικὴ ἀπλούστευσι τῶν κειμένων, ὥστε νὰ μὴν ἀπαιτοῦνται κατὰ κανόνα ὅλα τὰ σημεῖα στίξεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀλλαγὴ τῶν στίχων ἔχει ἐπιδιωχθῆ ἐπιμελῶς ἢ νὰ κλείνη νοήματα ἢ νὰ μὴν περιπλέκη συντακτικὰ καὶ νοηματικὰ τὸν Ὑμνο.

Ἄλλωστε, ἡ πρακτικὴ αὐτὴ, δηλαδὴ τῆς ἀποφυγῆς κατὰ κανόνα πάντων τῶν σημείων στίξεως, διατηρουμένων μόνον στὴν ἀλλαγὴ στίχου, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος μὲ τὴν ἔντυπη Ὑμνογραφικὴ Παράδοσί μας.

10η Φεβρουαρίου 2018 ἐκ. ἡμ.

† Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Χαραλάμπους

Ὁ πονήσας καὶ ποιήσας,
ἐλάχιστος Διάκονος
† Ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.

Αριθμ. Μητρ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Επώνυμον **Γεωρ. Βαζιβαν Πουλος**

Όνομα **Ιωάννης**

Πατρώνυμον **Χαράλαμπος**

Έτος γεννήσεως **1896**

Έρατικός βαθμός **Αρχιεραδότης**

Έτος χειροτονίας **11-10-1943,**

Μόνιμος διαμονή **Πειραιώς Αμφισση**

Διεύθυνσις κατοικίας **Διον. Αεροσταγίου**

Υπογραφή κατόχου

† Αρχ. Ιωάννης Βαζιβανόπουλος

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πιστοποιείται ότι ο εικονιζόμενος

† Αρχ. Ιωάννη Βαζιβανόπουλος

ἀνήκει εις τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. (Παλαιομερολογιτῶν) καὶ ἐξυπηρετεῖ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτὴν Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, ἤτοι τὰ μέλη τῆς Πανελληνίου Ὁρθοπευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθόδοξου Κοινωνίας.

Ἀθῆναι τῆ **29** **Δεκεμβρίου**.....1952

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

† ὁ Π. Πρωτοεπίσκοπος Χρυσόστομος

Ταυτότης Ἐκκλησιαστικῆς,

ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Ὁμολογητοῦ
(29.12.1952)

Ταυτότης Πολιτικῆς.

(11.9.1946)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΑΣΤΥΝ. ΣΤΑΘΙΑΣ ΑΜΦΙΑΛΗΣ
Αδ. Αριθ. **54** ΤΜΗΜΑ **ΣΤ**

Υπογραφή κατόχου

Γεωργίου

ΕΠΩΝΥΜΟΝ **ΜΠΑΞΕΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΌΝΟΜΑ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ**
ΠΑΤΡΩΝΥΜΟΝ **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ**
Όνομα μητρός **ΜΑΡΙΑ**
Έτος γεννήσεως **1897**
Τόπος γεννήσεως **Μ. ΑΪΑ**
Έπάγγελμα **Ιερομόναχος**
Τόπος κατοικίας **Πειραιώς**
Διεύθυνσις κατοικίας **Θ. Αεροσταγίου**
Υπηκοότης **Χριστική**
Θρησκεία **Χρ. Ὁρθόδοξος**
Όνομα Δήμου **Πειραιώς**
Αδ. αριθμός μητρώου **4624**
Έν Πειραιεί τῆ **11** **Σεπτεμβρίου**.....1946
Ο Α ΟΙΚΗΤΗΣ

Γεωργίου

Ανδρέας Εισαγγελέας

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
τοῦ Νέου Ἐλεήμονος,
τοῦ ἐν Ἀμφιάλῃ Πειραιῶς διαλάμπαντος
(† 27.1.1966 ἐκ. ἡμ.)
Ψαλλομένη τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ
βάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος γ'. Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ Σου.

Ποιμένα Ἀμφιάλης Κύριε ἐ-
δόξασας· ἐκ Σμύρνης προελ-
θόντα, καὶ θαυμαστῶ τῷ βίῳ,
διαλάμπαντα καὶ καταπλήξαν-
τα Ἀγγέλους, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἅπαντας· διὸ γεραίρομεν Ἰω-
άννην τὸν θεῖον.

Ποιμένα Ἰωάννην Χάριτι ἐκ-
λάμπαντα, καὶ λύσαντα γνη-
σίως, Καινοτομίας σκότος, Ὁρ-
θοδόξων δεῦτε νῦν ὁ σύλλογος
προθύμως, καὶ ἐν ᾧδαῖς στέψω-
μεν, τῆς Ἀμφιάλης θεοδώρητον
ἄνθος.

Ποιμένα θεοφόρον ἅπαντες τι-
μήσωμεν, καὶ ἄσμασιν ἐνθέοις,
Γνησιοφρόνων δῆμος, νῦν κυ-
κλώσωμεν καὶ καλλωπίσωμεν
τὴν Θήκην, τὴν τῶν Λειψάνων

Αὐτοῦ, Ἰωάννου τοῦ Νέου.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε ἅπαντες Γνησίων οἱ Χο-
ροί, Ἀμφιάλης τὸν Ποιμένα, τὸν
χαριτώνυμον ὑμνήσωμεν· ἐν Μο-
νῇ γὰρ τῇ Αὐτοῦ, Δημητρίου τοῦ
Μάρτυρος συνέλθωμεν· τὴν δὲ
θαυματόβρυτον Κάραν Αὐτοῦ, ἐν
πίστει προσκυνοῦντες, Ἰωάννην
τὸν θεῖον, τῆς Ἀσίας τὸν βλα-
στόν, ἀρνητὴν Καινοτομίας, ἐγ-
κωμίῳις ἀναδήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ
δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ
ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή,
ὡς Σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, χορεῖαι
συνελθοῦσαι, τὸν θεῖον Ἰωάν-
νην, Ποιμένα Ἀμφιάλης, παν-
ευλαβῶς τιμήσωμεν.

Στίχ α΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβού-
μενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς
Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ἄπασα ἡ πληθὺς, Γνησίων Ὀρ-
θοδόξων, νῦν δῶμεν Ἰωάννην,
ὑμνοὺς εὐγνωμοσύνης, ὅτι ἐνθέ-
ως ἔζησε.

Στίχ β΄. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Λάμπουσα ἡ Μονή, ἐνδόξου
Δημητρίου, Λιμὴν τῆς Ἀμφιά-
λης, Λειψάνου Ἰωάννου, ἐδεί-
χθη φυλακτήριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δόξη καὶ τῷ Φωτί, Τριάδος
Ἰωάννης, Παρθένου ὁ θεράπων,
δικαίως ἀναπαύη, τῆς Χάριτος
φερόνυμος.

* * *

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Καθίσματος Α΄ τοῦ Ψαλ-
τηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ζ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἕξ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰωάννην τὸν εὐσπλαγχνον,
Ἀμφιάλης τὸ καύχημα, εὐφη-
μήσωμεν πάντες οἱ Γνησιόφρο-
νες, ὅτι ἐκ Σμύρνης ἀγόμενος,
Τριάδα ἐδόξασε, καὶ Δημήτρι-
ον κλεινόν, θαυμασίως ἐτίμη-
σε, νῦν ἐκχέει δέ, τὰς ροὰς τῶν
Θαυμάτων ἐκ τῆς Θήκης, τῶν
Αὐτοῦ θείων Λειψάνων, χαρι-
τωθέντων τῷ Πνεύματι.

Ἰωάννην τὸν Ὁσιον, Ἀμφιά-
λης τὸ ἔρεισμα, τῶν Γνησίων
πάντων τὸ ἀγαλλίαμα, Ὀρθο-
δοξίας τὸν Πρόμαχον, τὸν Θαύ-
μασι λάμπαντα, ἰαμάτων τὴν
πηγὴν, καὶ Ποιμένα φιλάνθρω-

πον, νῦν τιμήσωμεν, καὶ Λει-
ψάνων Αὐτοῦ κυκλοῦντες Θή-
κην, ἐν ὧδαῖς καὶ εὐφημίαις,
προσκαρτερήσωμεν ἅπαντες.

Ἰωάννην τὸν ἐνθεον, Ἀμφιά-
λης τὸ ἥδυσμα, τῆς Τριάδος
σκήνωμα ἱερώτατον, τῆς Θεο-
τόκου θεράποντα, ἀγνότητι ζή-
σαντα, καὶ δεχθέντα ἐκ Θεοῦ,
τῶν Θαυμάτων τὸ Χάρισμα, τὸν
φανέντα δέ, τῆς Ἀγάπης ἀκένω-
τον ταμεῖον, δεῦτε δῆμος Ὀρθο-
δόξων, ἀνευφημήσωμεν ἄσμασιν.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Χαῖρε Ποιμὴν θεοδώρητε, τῆς
Ἀμφιάλης φωστήρ, τῆς Ἀσίας

τὸ καύχημα· καὶ γὰρ κόποις ἔλαμψας, καὶ τὸ σκότος διέλυσας, Καλανδαρίου τοῦ ἐκ τῆς Δύσεως, διὸ Σε Κύριος ἀντεδόξασεν· ὧ πανσεβάσμιε, Ὁρθοδόξων κλεῖσμα, Σὺ ὡς Πατήρ, τέκνα Σου ἐνίσχυσον, καὶ παραμύθησον.

Χαῖρε Ποιμὴν θεοδόξαστε, ὁ ἀγιόφρων καρπός, ἐκ τῆς Σμύρνης ἀγόμενος· ἐν Ἑλλάδι ὑψώσας, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, Θαυματουργίαις καὶ ἐν Ὁράσει, τῇ προστασίᾳ τῆς Θεομήτορος· ὧ ἀξιάγαστε, Ἐκκλησίας ἔρεισμα, καὶ ὁδηγός, Ποίμνην Σου προστάτευσον, καὶ καθοδήγησον.

Χαῖρε Ποιμὴν θεοκήρυκτε, καὶ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τῶν πιστῶν σεμνολόγημα, καὶ Γνησίων κόσμημα, ζηλωτῶν δὲ ὑπόδειγμα, τὰς Παραδόσεις πάσας ἐφύλαξας, καὶ Καλανδάριον Νέον ἔλιπε· ὧ θεοδόξαστε, τῆς Τριάδος

σκήνωμα, καὶ τοῦ Φωτός, σπεῦσον καὶ κατάπαυσον, σχισμάτων κύματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐγκωμιάσωμεν πιστοί, τὸν θεῖον Ἰωάννην, Ἀμφιάλης τὸν Ποιμένα τὸν θαυμαστόν· τὸν διαλάμψαντα ἀγάπη καὶ προσευχῆ, Δημητρίου βοηθείᾳ τοῦ Μυροβλύτου, τὸν Γνήσιον τῆ Ὁμολογία· Αὐτῷ θερμῶς προσπέσωμεν, προσφέροντες θείους ὕμνους, ὡς τερπνὸν θυμίαμα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον Ὑπαπαντῆς.

Ὁν ἐν τῷ Ὄρει τῷ Σινᾶ, κατείδεν ὁ Προφήτης, σαρκωθέντα νῦν Πρεσβύτης ὑπαντᾶ· ὁ ἐν γνόφῳ καὶ νεφέλῃ φανερωθεὶς, ὁ προαιώνιος Θεὸς νῦν ἐν χρόνῳ, ὁ ἄσαρκος πτωχεύει ἀμέτρως· Αὐτὸν προῦπαντήσωμεν, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καθαίροντες αὐτάς.

* * *

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 1-9.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

Καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῖς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ε' 15-23, ζ' 1-3.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.

Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα·

Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.

Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·

Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι.

Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς.

Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·

Ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, Ὅς ἐξετάσει ὑμῖν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

δ' 7-15.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·

Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται·

Πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη·

Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ·

Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς·

Ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον,

Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὀσίοις Αὐτοῦ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῶν Ἱερέων δῆμος ὁ σεμνότατος, καὶ Μοναζόντων χορεῖται, τῆς Ἀμφιάλης ὁ Λαός, ἐν ἄσμασι κυκλώσωμεν, Λειψάνων τὴν Θήκην Ἰωάννου, τοῦ πραοτάτου Ποιμένος, δοξασθέντος ἐν Θαύμασιν, αἰτούμενοι

ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν καὶ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος β'.

Ἀμφιάλης τὸν Ποιμένα, τὸν πλουτήσαντα φερόνυμον κλησιν· τὸν ὀλικωτάτη διανοία, Χριστὸν ἀγαπήσαντα· Ἰωάννην τὸν συμπαθῆ καὶ φιλόανθρω-

πον, ἐν τῇ Μονῇ Αὐτοῦ ἐλθόν-
τες, πάντες προσκυνήσωμεν.

Ἦχος γ'.

Τῶν Συνοδικῶν Ἀποφάσεων,
καὶ τῶν Πατερικῶν Θεσπισμά-
των, Ἰωάννη ἐδείχθης, ἐραστῆς
θερμότατος· διὸ Καλανδάριον
τῆς Δύσεως, ἀπεστράφης ὀρθῶς,
ὁδηγία Χρυσοστόμου τοῦ Νέου,
Ὁμολογητοῦ τοῦ θεόφρονος· μεθ'
Οὗ ἰκέτευε Χριστὸν Παντοκρά-
τορα, ἀκλινεῖς διαμεῖναι ἡμᾶς
τῷ θείῳ θελήματι.

Ἦχος δ'.

Τῶν Γνησίων τὴν χαράν, τῶν
Χριστωνύμων τὸ κλέος, τὸν φε-
ρώνυμον Ἰωάννην· θεομιμήτως
πολιτευσάμενον, ἐν ἄθλοις τὸν
γενναῖον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸν
ἀκοίμητον· τὸν σύγχρονον καὶ
σύμφρονα, Ἱερωνύμου τῆς Αἰ-
γίνης· τιμήσωμεν πιστοὶ ἀγαλ-
λόμενοι.

Δόξα. Ἦχος βαρύς.

Ἐρθοδόξων τὰ συστήματα, τῆς
Εἰρήνης τῷ Ἄρχοντι, ἀναπέμ-
ψωμεν δόξαν· εὐφροσύνην ἡμ-
φιεσμένοι, ὅτι θεομαρτύρητον
Ποιμένα, καὶ δοχεῖον τῆς Χά-
ριτος, ἔδωκεν ἡμῖν· Ἰωάννην
τὸν φερώνυμον, Ἀμφιάλης τὸ
ἠδυσμα· σωθῆίμεν καὶ ἀγια-
σθῆίμεν, ταῖς λιταῖς καὶ ταῖς
ῥοαῖς τῶν Λειψάνων Αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον Ὑπαπαντῆς.

Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀνεδεί-
χθης Θεοτόκε· Κύριον Πρωτο-
πλάστων, νῦν βαστάζεις προσ-
φέρουσα· τῶν Ἀγγέλων τὰ Τάγ-
ματα, σὺν ἀνθρώποις θάμβει ἐκ-
πλήττονται· διὸ προσπίπτομέν
Σοι εὐσεβῶς, συναπαντῆσαι ἡ-
μᾶς ἀξιώσον, τὸν Υἱόν Σου καὶ
Σωτῆρα ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου τρία.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Γνησιοφρόνων πλη-
θὺς, προσερχομένη εὐσεβείας
τοῖς ὕδασι, Μονῇ τῇ τοῦ Δημη-
τρίου, καὶ Μυροβλύτου πηγῆ,
ἐνθα Ἰωάννου θεῖα Λείψανα·
Αὐτὸς γὰρ ἐξήνησεν, ἐκ τῆς
Σμύρνης καὶ ἔλαμψεν, ἐν τῇ
Ἑλλάδι, μυροβλύσας ἐν Χάρι-
τι, καὶ ἐν Θαύμασι καὶ ἐν θεαῖς
Ὁράσεσιν· ὦφθη Ποιμὴν θεό-

κλητος, Πατέρων ὁμότροπος,
κόσμου ἐν μέσῳ ἀσκήσας, ἐν
ταπεινώσει φρονήματος· καὶ νῦν
μεσιτεύει, εἰρηνεύειν Ἐκκλη-
σίαν, καὶ κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμε-
νος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς
Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Χαίροις ὁ τῆς Ἀσίας βλαστός,
ὁ λαμπρόφορος καὶ ἐν Θαύ-
μασι μέγιστος, ταμεῖον τῶν

Χαρισμάτων, καὶ ὁ πατήρ τῶν πτωχῶν, τῶν δὲ Ἱερέων ὑποτύπωσις· Ποιμὴν ἀκαταίσχυντος καὶ ἀνύστακτος πρόμαχος, Ὁρθοδοξίας, Παραδόσεων ἔρεισμα, τὸ τῆς Δύσεως ἀρνηθεὶς Καλανδάριον· πῶς Σε ἐγκωμιάσωμεν, καὶ ποίοις ἐν ἄσμασι, στέψωμεν Κάραν Σου θεϊαν, ᾧ Ἰωάννη πανθαύμαστε· διὸ προσκυνοῦμεν, τῶν Λειψάνων Σου τὴν Θήκην, ζητοῦντες ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς Ἀμφιάλης πυρσός, ὁ διαλύσας ἐν ἐσχάτοις σκοτόμαιναν, ἐν Πράξει καὶ Θεωρίᾳ, Ὁρθοδοξίας Φωτί, καὶ Ὁμολογίας καθαρότητι· θεράπων πανθαύμαστος, τῆς Ἄγνης Θεομήτορος, καὶ τῆς Τριάδος, καθαρώτατον σκηνῶμα, Δημητρίου δὲ ἐραστής ἐν ἀγνότητι· δῶρον τῆς Θείας Χάριτος, ἐδείχθης λαμπρότατον, δόξης Ἀκτίστου Ἀκτίνας, ἀποκαλύπτων τοῖς ἅπασιν, ποθοῦσιν ἐν ζήλω, τῶν ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ Φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Λάμπεις ἐν Φωτί, Ἰωάννη Ποιμὴν πανεύφημε· Ὁμολογία γὰρ Καλῆ, καὶ Γνησίῳ φρονήματι ἐρεισθεῖς, νεύσει δὲ θεία, βιάσας σεαυτὸν ἀκλινῶς, καὶ βοηθεία τῆς Παρθένου, ἔζησας ἐν ταπεινώσει καὶ προσευχῇ, ἐν ἀγνείᾳ τε καὶ ἀπλότητι· ὅθεν ἅπασιν γέγονας καταφυγή, ἰατρός τε καὶ πατήρ, καὶ ὁδηγὸς ἀπλανῆς, λιμὴν τε καὶ προστάτης ἐν θλίψεσι, μυροθήκη Μύρου Οὐρανίου· νῦν δὲ υἱοπρεπῶς ἰκετεύομέν Σε Πάτερ· τείχισον ἡμᾶς τῇ χάριτι τῶν Σῶν Λειψάνων, καὶ ἴθυνον τὸν νοῦν ἡμῶν πρὸς Φῶς Αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον.

Χαίρε Μαριάμ, Συμεῶν εὐλογοῦσα τὰς χεῖρας σήμερον· ἔτεκες γὰρ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ ἔδωκες ἀρχὴν τῷ Ἀνάρχῳ· ὁ Πρεσβύτης ὑπαντᾷ τὸν Νομοδότην, καὶ ἡ Ἄννα δοξολογεῖ ἐν ἐκστάσει· ἡμεῖς δὲ ἐκτενῶς δεόμεθά Σου, ἀπολυθῆναι ἐχθίστων παθῶν, πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

* * *

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνανάρχον Λόγον.

Ἀμφιάλης Ποιμένα τὸν θεοδίδακτον, τὸν Ἰωάννην τὸν πληρὴ τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστοῦ, Ὁρθοδόξων ἢ πληθὺς ἀνευφη-

μήσωμεν· ὅτι ὡς Ἄγγελος Θεοῦ, ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, διέλαμψεν ἐν σημείοις· διὸ Λειψάνων Αὐτοῦ τῇ Θήκῃ, οἱ Γνησιόφρονες προσπίπτουσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Προεόρτιον Ὑπαπαντῆς.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ Ναῶ εἰσέρχεται, σὺν Ἰωσήφ τῷ Δικαίῳ ἅμα Σωτῆρι Χριστῷ, τοῦ

προσφέρειν νομικῶς δῶρα καθάρσια, σὺν δὲ τῇ Ἄννῃ Συμεῶν, ὑπαντοῦντες εὐλαβῶς, δοξάζουσι τὸν Σωτῆρα, Θεοδόχος δὲ προφητεύει, περὶ τοῦ Πάθους πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ποιμένος τοῦ σεπτοῦ, Ἰωάννου ἀγῶνας, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, εὐφημήσωμεν πάντες· λυχνίαν ἀκοίμητον, Ἀμφιάλης τιμήσωμεν, σκότος λύουσαν, τῶν Καινοτόμων τὸ ψεῦδος, καὶ ἐκλύουσαν, Καλανδαρίου τὴν πλάνην, καὶ Δύσεως ὄρημα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Προπάτορες Χριστοῦ, καὶ Δικαίων ὁ δῆμος, ὑμνήσατε ᾠδαῖς, ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· Ἀγγέλων δὲ Τάγματα, ὑπουργοῦντα κατάβασιν, Λόγου ρύουσαν, αἰχμαλωσίας τοῦ σκότους, συγχορεύσατε, τῷ Συμεῶν καὶ τῇ Ἄννῃ, καὶ πᾶσι θεόφοροι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος Ποιμὴν, ἀνεδείχθης ἐκ Σμύρνης, ἀσκῆσει θαυμαστῆ, διαθέσει εὐσπλάγχνω, καὶ Θαύμασι διέλαμψας, καὶ Γνησίῳ φρονήματι· καὶ διέπρεψας, Ὁμολογίας ἀγῶσι· νῦν δὲ

ἅπαντες, ᾧ Ἰωάννη αἰτοῦμεν, πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἀπόλυσιν ζητῶ, Συμεῶν ἀνεφώνει, ἀγκάλαις προσδεχθείς, τὸν Δεσπότην καὶ Κτίστην, καὶ Ἄννα προσεκύνησε, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἢ Παρθένος δὲ, καὶ Ἰωσήφ ἐν ἐκπλήξει, συνεδόξαζον ἐκ τῆς Τριάδος τὸν Ἕνα, σαρκὶ θεωρούμενον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ τὸ φῶς Σου ἔλυσε, Καινοτομίας τὴν ἀχλύν, ᾧ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν, τῆς Ἀμφιάλης, Ποιμὴν ὁ πραότατος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Συμεῶν ὁ Δίκαιος καὶ Θεόφορος, ἐν ἀγκάλαις δέχεται, τὸν Ὑπερούσιον Θεόν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος, καὶ τῆς Παρθένου, ζητεῖ δὲ ἀπόλυσιν.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. (δις)

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Βλέπε Δεκεμβρίου Ε΄, τὸ τῆς Λειτουργίας, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ια΄ 27-30.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 21.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Σοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὑδωρ εὐσπλαγχνίας, ἐξεχύθη τοῖς πᾶσιν, Ἰωάννη σοφέ, ἐκ τῆς θεοδόχου καὶ σεπτῆς Σου ψυχῆς, ἐν ἀγάπῃ καὶ βία προκαθαρθείσης· καὶ νῦν Ποιμὴν θεόγνωστε, Ἀμφιάλης τὸ καύχημα, δώρησαι τοῖς τέκνοις Σου, ὑπαντῆσαι αὐτὰ τὸ Φῶς τῆς Χάριτος.

* * *

Οἱ Κανόνες.

Ὁ τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ΄ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἄνευ Εἰρμῶν εἰς δ΄.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Τῆ Πανάγνῳ. Κυπριανοῦ στόνος».

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠδὴ ἀ΄. Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τριάδος τῆς Θείας τὸν φωτισμόν, καὶ αὐθις αἰτοῦμαι, ὦ Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, ἵνα ἀνυμνήσω Ἰωάννου, τῆς Ἀμφιάλης ἐξαΐσια Θαύματα.

Ἡδέως ἐν πόθῳ θεοτερπῆ, νῦν

τῆ Θεοτόκῳ, ὑπερτέρα τῶν Οὐρανῶν, τῶν Γνησιοφρόνων αἰχορεΐαι, εὐγνωμονοῦσαι προσφέρουσιν ἄσματα.

Παρθένου θεράπων ὡς ἀληθῶς, σεπτὲ Ἰωάννη, ἀνεδείχθης ἐν τῷ Φωτί, ὡς διακονήσας ἐν καρδίᾳ, συντετριμμένη ἀγνῆ καὶ θεόφρονι.

Τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Ἰωάννη Ἀμφιάλης Χαριτωνύμφ.
Κυπριανοῦ».

Ἦχος γ΄.

ᾠδὴ ἀ΄. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ἴνα τοῦ Ἰωάννου Βίου, ἄσμα-

σιν ἀναδήσω ἐν χαρᾷ, Αὐτοῦ δέομαι ἐν πόνῳ, τοῦ κινεῖσαί μου χεῖρα, τόν τε νοῦν δεινῶς πεπτωκότα, καὶ φιλανθρώπων νεύματι, ἔγερσίν μοι ἀχρεῖῳ, δωρήσασθαι ὡς εὐπλαγχνον.

ᾠ τὰ τοῦ Ἰωάννου ἄθλα, ἅπαντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἀνατείλαντος ἐκ Σμύρνης, καὶ φωτίσαντος πάντα, Λαὸν δις τεταπεινωμένον, ἐν δυσχειμέροις ἔτεσι, θαύματα τελοῦντος, τῇ Χάριτι τοῦ Πνεύματος.

Ἄρας Σου τὸν σταυρὸν ὧ Πάτερ, Κύριον ἠκολούθησας στερῶς, καὶ ἀσκήσει σὺν νηστεία, διὰ Πράξεως ἠρθης, εἰς ὄρος τὸ δεδοξασμένον, καὶ ἐμυήθης ἔλλαμψιν, γνώσεως Ἰωάννη, ἀρήτου Σε καινίζουσαν.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Νάμασι ζωηρῶν Μήτηρ, ἄρδευσον χερσωθείσας καρδίας· πηγὴ θεία γὰρ ἐδείχθης, τῇ Σαρκώσει τοῦ Λόγου· Ὁν νῦν Ναῶ ἐκκλησιάζεις, ὡς τεσσαρακονθήμερον, Ἄννα καὶ Συμεῶν δέ, ἐνθέως καταπλήττονται.

Καταβασία· Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰμὸς.

«**Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφυργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, Σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.**»

Ἄγνισθεῖσα Παρθένε, πανσθενουργῶ Χάριτι, τὸν τῆς Παναγίας Τριάδος, Ἐνα ἐκύησας· καὶ νῦν ἡ Κτίσις ὑμνεῖ, ἀναγεννήσασαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἅπασαν, Θεογεννήτριαν.

Νεωθεῖσα ὦ Μήτηρ, θεουργικῶς ὑψώσας, φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θρόνῳ τῆς Χάριτος· καὶ τῆς Τριάδος Φωτί, τὰ δευτερεῖα κατέχεις, τοῦ Υἱοῦ Σου δώρημα, ἐκ τῆς Σαρκώσεως.

Ἄγιόπρωτε Κόρη, ἡ ὑπὲρ νοῦν Ἄχραντος, Σὺ τῷ Ἀμφιάλης Ποιμένι, ὠφθης φωτίζουσα καὶ ὀδηγοῦσα Αὐτόν, θείῳ θελήματι Μήτηρ, τοὺς πιστοὺς στηρίζοντα, μόνη Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. Τὸ στερέωμα.

Νοσημάτων τε, καὶ λυπηρῶν ἰατῆρα, ἀνέδειξε Κύριος τὸν Ἰωάννην, τοὺς κατ' ἄμφω τρυχομένους ἰώμενον.

Ἡπιότητι, καὶ ταπεινώσει καρδίας, σεπτὸν Ἰερώνυμον τὸν ἐν Αἰγίνῃ, ἐμιμήσω Ἰωάννη θεόδημε.

Ἄνεβίβασας, νοῦν Σου Ὁράσει θείαις, φωτί τε τῆς Χάριτος, ὦ Ἰωάννη, κατηγιάσθης καὶ διῆγες ὡς Ἄγγελος.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Μεγαλύνωμεν, τὴν θεοχώρητον Κόρην, Πρωτότοκον θέτουσαν, χερσὶ Πρεσβύτου, ἀναμένοντος Ἀπόλυσιν πνεύματος.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα.

* * *

Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φιλέορτον σύστημα, Γνησιοφρόνων πιστῶν, ἐν ὕμνοις γεραίρομεν, περιχαρῶς ἐν Χριστῷ, Ποιμένα πανθαύμαστον· Θήκην δὲ τῶν Λειψάνων, τὴν Αὐτοῦ προσκυνοῦντες, ἄνθεσι καὶ δακρύοις, Ἰωάννην τιμῶμεν, φωστῆρα τῆς Ἀμφιάλης, τὸν θεοδόξαστον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἀγκάλαι ἐδέχθησαν, τοῦ Συμεῶν θαυμαστῶς, Πατὴρ τὸ ἐν-τρύφημα, ἡ δὲ τῆς Ἄννης φωνή, Χριστὸν προὑπήντησεν· ἦλθε γὰρ ἡ Παρθένος ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ἔμψυχον Αὐτῆ οὔσα, Οἰκητήριον Κτίστου, προσφέρουσα τὸν Σωτῆρα, Θεῖω τῷ Πνεύματι.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σύ** μου ἰσχύς, Κύριε, Σύ μου καὶ δύναμις, Σὺ Θεός μου, Σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ Σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει Σου δόξα Φιλάνθρωπε».

Γνωσιν Θεοῦ, Δέσποινα διὰ Σοῦ εὔρομεν, τῆς Τριάδος τὸν Ἕνα ἐγέννησας, Σοῦ δανεισαμένης θαυμαστῶς, φύσιν ἡμετέραν, πτωχεύουσας ἐν ταῖς πάθεσι, διό Σοι Θεοτόκε, εὐχαρίστως προσπίπτει, ὁ Λαὸς Ἐκκλησίας δοξάζων Σε.

Νόες ἡμῶν, Μῆτερ εὐλόγως ἐξίστανται· Σὺ γὰρ Σκῆνος, Πλάστου ἡμῶν γέγονας, Μονογενοῦς Λόγου καὶ Υἱοῦ, καὶ τὰ δευτερεῖα, Τριάδος ἐφ' ἐξῆς ἔχου-

σα· Λαὸς δὲ νῦν θεόφρων, μεγαλύνει τὴν Δόξαν, τὴν δοθεῖσάν Σοι ὦ Παντευλόγητε.

Ὡς νοητὴν, Κλίμακα τὴν θεοστήρικτον, νῦν ὀρῶμεν, δι' ἧς ἀναβαίνομεν, ἀπὸ κτιστῶν πρὸς τὰ νοερά, καὶ τῷ Σαρκωθέντι, Υἱῷ Σου προσοικειούμεθα, Σε Μῆτερ Θεοτόκε· διὰ Σοῦ οὖν δεχθῶμεν, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ δ'. Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς.

Φωτίσας Ποίμνην Χριστοῦ, τοῦ Παρακλήτου τῷ Φωτί, τῆς Ἀμφιάλης ὁ Πατήρ, καὶ ψυχοτρόφοις ἔργοις καταθρέψας καλῶς, τὰ λογικά Σου πρόβατα, ὠφθῆς ἐν δόξῃ ὡς λαμπροφορούμενος, καὶ ἐν Θαυμάτων τοῖς ρείθροις, Θεὸν ἐδόξασας.

Ἰδρύσας τὴν εὐαγγῆ, τοῦ Δημη-

τρίου Μονήν, ᾧ Ἰωάννη θαυμαστέ, εὐργεσίας ὕδατα ἐκχέεις τὰ νῦν, ἐκ τῶν σεπτῶν Λειψάνων Σου, Μῦρον Χαρίτων κατ' ἄμφω ἰάσεων· καὶ ἐστηρίχθη Γνησίων, πληθὺς θεόλεκτος.

Ἀπλότητι καὶ στοργῇ, ὡς πτωχοτρόφος Πατήρ, καὶ ἐλεήμονι χειρί, Ὁρθοδοξίας θείας ἐδείχθης λαμπάς· ἐν γὰρ τῇ πράξει ἤστραψας, ᾧ Ἰωάννη Χάριτι ὀρμούμενος, ἰχνηλατήσας γενναίως, Ἁγίων εὐκλειαν.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Λαμπρύνασα Ἀγαθή, ἐν τῇ Σαρκώσει Χριστοῦ, τὴν ἐκπεσοῦσαν τῶν βροτῶν, καὶ δουλωθεῖσαν φύσιν μισανθρώπῳ ἐχθρῷ, ἐν τῷ Ναῶ προσέρχη νῦν, φέρων Σωτῆρα ἀγγελοκρατούμενον, καὶ Ἀμφιάλης ὁ θεῖος, Ποιμὴν ἀγάλλεται.

Καταβασία· Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

«**Ἴ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν Ἐντολῶν Σου, τάς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Κραταιὰ προστασία, ἐδείχθης Πανάμωμε, πιστῶν τε καύχημα, καὶ τοῦ Ἰωάννου Ἀμφιάλης Ποιμένος ἐντρύφημα, ἐν Γνησία Πίστει, καὶ ἐν καθάρσεως

τοῖς ἄθλοις, ὀδηγοῦσα Αὐτοῦ διαβήματα.

Ἵπερβᾶσα τοὺς ὄρους, τῆς φύσεως Πάναγνε, ἀσπόρως ἔτεκες, Ὅν Χορεῖαι πᾶσαι, Ἀσωμάτων ἀπαύστως δοξάζουσι καὶ Θεοκυήτωρ καὶ ἀληθῶς Φωτοκυήτωρ, τῆς Τριάδος τῇ Χάριτι γέγονας.

Πολυῦμνητε Κόρη, σεμνῶς νῦν προσέρχη Σύ, Ναῶ προσφέρουσα, ταῖς χερσὶ Πρεσβύτου, προαιώνιον Λόγον καὶ Κύριον, καὶ ἐπιφανέντα φιλανθρώπως, ὡς Υἱόν Σου τεσσαρακονθήμερον.

Τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ δ'· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ἡδύμολποι Χορεῖαι τῶν εὐσεβῶν, τιμῶσί Σου τὴν μνήμην θερμῶς, καὶ φωναῖς αἰσίσαις, ὕμνους ἐξάδουσιν· ᾧ γνήσιε Πάτερ ἡμῶν, Ἀμφιάλης χαριτώνυμε Ποιμὴν, λαμπρὲ Ἰωάννη, τῶν Γνησίων καλλώπισμα.

Σημείων καὶ Θαυμάτων ζῶσα πηγὴ, ἐδείχθης Ἰωάννη σοφέ, φερωνύμως ζήσας, Χάριτι Πνεύματος· ἐγείρας δὲ θεῖαν Μονήν, Μυροβλύτου Δημητρίου τοῦ σεπτοῦ, Φωτὶ Ὁρθοδόξῳ, ἐκλάμπεις τοῖς πέρασι.

Χαρίτων μεταλλεῖον ἢ Σὴ Μονή, ἐφάνη ἱεραῖς Σου εὐχαῖς, Ἰωάννη μάκαρ, πάντας πλουτίζουσα, τὸν πλοῦτον τοῦ Θείου Φωτός· καὶ Ἠγήτορα Χρυσόστομον πιστῶς, παντὶ ἠκολούθεις, Καινοτόμους ἐλέγχοντα.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Ἄγγέλων Βασιλίδα ὁ Σὸς Υἱός,
καὶ Πύλην Οὐρανοῦ Φωτός,
καὶ τῆς Θείας Δόξης, Κόρη ἀνέ-
δειξε· δανείσασα σάρκα Υἱῶ,
νῦν προσέρχη μετ' Αὐτοῦ ἐν
τῷ Ναῶ, Ὡδῆ δὲ Πρεσβύτου,
μαρτυρεῖται Θεάνθρωπος.

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδῆ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ
γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυ-
θοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέο-
μαι· πρὸς Σε γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
τηρίας μου».

Ῥητόρων μυθοποιῶν, τοὺς λή-
ρους πάντας ἐμάρανας, καὶ μω-
ρολόγων τὸν νοῦν, συνέχεας
Δέσποινα· Θεὸν γὰρ ἐκύησας,
ἀπειράνδρος Κόρη, καὶ νῦν μέ-
νεις Ἀειπάρθενος.

Ἰθύντειρα ἀληθῶς, ὠράθης ὧ
Παντευλόγητε, τοῦ θεοφόρου
Πατρός, τὸν νοῦν καταυγάσα-
σα, τῆς Τριάδος Χάριτι, Ἰωάννου
Νέου, Ἀμφιάλης Ἐλεήμονος.

Ἄπάντων τὸν Ποιητὴν, θεώμε-
νος εἰσερχόμενον, καὶ ἐκπλα-
γεῖς Συμεῶν, τρεμάμενος δέχε-
ται, κινούμενος Πνεύματι, καὶ
Ἄγνην Μητέρα, τοῦ Θεοῦ Θρό-
νον ἐκήρυττε.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὡδῆ ζ'. Ἐβόησέ Σοι.

Ῥυόμενόν με, παθῶν ἐχθίστων,
ὦ Ἰωάννη φιλάνθρωπε, τὸν Σὸν
δοῦλον δεῖξον, ἐν Φωτὶ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ μου.

Ἰθύνας Πάτερ, ζωὴν Σου πᾶ-
σαν, πρὸς ἐργασίαν σωτήριον,
Ἐντολῶν Κυρίου, Ἰωάννη μά-
καρ ἐσώθης.

Τῷ θείῳ πόθῳ, τρωθεὶς ὦ Πά-
τερ, καὶ καθαρθεὶς θεία Χάριτι,
Ἰωάννη ὄφθης, κηδεμῶν Λαοῦ
τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Ἦ Μητερ πᾶσα, ἀνθρώπων
γλῶσσα, ἀδυνατεῖ τοῦ ὑμνήσαι
Σε, ἐρχομένην δοῦναι, ἐν Ναῶ
Κυρίου Υἱόν Σου.

Καταβασία· Ἐβόησέ Σοι.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Ἀμφιάλης τὸν Ποιμένα
ἀνυμνήσωμεν, τὸν Ἰωάννην ἐπ'
ἐσχάτων διαλάμπαντα, ἐν ἀσκή-
σει καὶ ἐν Θαύμασι πολυτρόπως·
Καινοτόμων καταλείψαντα δι-

δάγματα, καὶ Πατέρων μιμη-
τὴν τὸν Γνησιώτατον· ὅθεν κρά-
ζομεν· Χαίροις Πάτερ πανσέ-
βαστε!

Οἶκος.

Ἄγγελος λαμπροφόρος, ἐκ τῆς
Σμύρνης ἐφάνης, ἡμῖν τοῖς ἐν

Ἑλλάδι ὦ Πάτερ· καὶ τοῖς ἐν Ἀμφιάλῃ πιστοῖς, στοργικώτατόν τε καὶ σοφὸν Κύριος, Ποιμένα Σὲ ἀνέδειξε, διό Σε προσφωνοῦμεν οὕτω·

Χαίροις, δι' οὗ ἡ ἀγνότης λάμπει·

Χαίροις, δι' οὗ ἡ σεμνότης θάλλει·

Χαίροις, τῶν πιπτόντων πιστῶν ἡ ἀνόρθωσις·

Χαίροις, τῶν θλιβομένων ἡ θεία παράκλησις·

Χαίροις, δῶρον τὸ τοῦ Πνεύματος ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς·

Χαίροις, πλοῦτε ἀδαπάνητε χαρισμάτων τῆς Ζωῆς·

Χαίροις, ὅτι κηρύττεις Ὁμολογίαν Γνησίαν·

Χαίροις, ὅτι ἐδείχθης θαυμαστός εἰς τὴν βίαν·

Χαίροις, Ποιμὴν ἐκλάμπας ἐν Θαύμασι·

Χαίροις, πλησθεὶς Ὁράσεων κύμασι·

Χαίροις, ἐν ᾧ Ἐκκλησία ἀγάλλει·

Χαίροις, πρὸς ὃν εὐσεβῶν δῆμος κράζει·

Χαίροις, Πάτερ πανσέβαστε!

Μηνολόγιον.

Τῆς ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νεοφανοῦς, τοῦ Νέου Ἐλεήμονος, τοῦ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἰωνίας γεννηθέντος, ἐν Ἀμφιάλῃ δὲ τοῦ Πειραιῶς ἐπ' ἐσχάτων διαλάμπαντος ἐν ἀσκήσει, θαύμασί τε καὶ ὀράσεσι.

Στίχοι.

**Υἱὸς Ὑψίστου ὦ Ἰωάννη ὠφθης,
Πτωχοῖς παρέχων δασιλῶς τ' ἀναγκαῖα·**

Ἔτεροι.

**Φωτὶ Κυρίου ὦ Ἰωάννη ἦσθα,
Νῦν δὲ Ἀκτίστῳ Φέγγει τρυφᾶς τῷ Θείῳ·**

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ πτωχοτρόφος ἔπτου Σωτῆρι.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ θεῖος Πατήρ, τὸ ἐπ' ἐσχάτων ἐγκαλλώπισμα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸ καύχημα τῆς καλλιτέκνου Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς καλλιπαίδου Ἑλλάδος, ὁ ἀνατείλας ἐκ τῆς Ἰωνίας καὶ διαλάμπας ἐν τῇ ἀποστολοβαδίστῳ γῆ τῆς Ἀττικῆς, κατήγετο ἐκ τῆς περιωνύμου καὶ εὐάνδρου Σμύρνης, τῆς κοσμουμένης ἄχρι πρό τινος δι' Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἧς ἡ Λυχνία ἐκινήθη ἐκ τοῦ τόπου Αὐτῆς καὶ ἐσβέσθη, κρίμασιν οἷς οἶδε μόνον Κύριος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Γεννηθεὶς ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ (1899ῳ) ἐξ εὐσεβῶν γονέων Χαραλάμπους καὶ Μαρίας Βαξεβανοπούλου, ἀξιωθέντων γεννηῆσαι τέκνα πέντε, υἱοὺς δύο καὶ θυγατέρας τρεῖς, ἔλαβε κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα τὸ ἐνδοξον ὄνομα τοῦ γενναιοφρονος καὶ καλλιμάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τιμήσας δὲ τοῦτο δεόντως, διήνυσε τὸν διάυλον τῆς ἐπιγείου Αὐτοῦ ζωῆς ἀνδρείῳ φρονήματι καὶ ἐγεώργησε τὸν ἀγρὸν τῆς ἀγαθοπροαιρέτου Αὐτοῦ

καρδίας ἐπιμελῶς καὶ ἀόκνως, ὡς καλὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος τῶν ταλάντων καὶ δωρεῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἀπορφανισθεὶς ἐκ νεότητος Αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ Αὐτοῦ πατρός, ἦλθεν εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν Αὐτοῦ κατὰ τὸ ὄντως τραγικὸν χιλιοστὸν ἐνακοσιοστὸν εἰκοστὸν δεῦτερον (1922ον) ἔτος, ὅτε παραχωρήσει Κυρίου ἐκινήθησαν καὶ ἐσβέσθησαν ἅπασαι αἱ Λυχνῖαι τῶν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐγκατασταθεὶς δὲ μετὰ πληθῆος ἄλλων προσφύγων εἰς τὸ ἱστορικὸν ἐπίγειον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν περίφημον λιμένα τοῦ Πειραιῶς, διαβιοῖ μὲ θαυμαστὴν ἐν Χριστῷ πτωχείαν καὶ ἄσκησιν, ἅμα δὲ καὶ ἐσωτερικὴν βαθεῖαν καλλιέργειαν, ἐν μέσῳ ποικίλων δεινῶν τῆς κυμαινομένης τοῦ ματαίου κόσμου τούτου θαλάσσης, κηδεμῶν γενόμενος, ἐν εἰλικρινεῖ φιλοστοργίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει, τῆς τε μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν Αὐτοῦ, μάλιστα δὲ καὶ ἐμποδισθεὶς ὑπὸ θεοῦ Ὁράματος ἀπὸ τοῦ ἐγκαταλεῖψαι αὐτάς, πρὸς τὸ ἀφιερωθῆναι Αὐτὸν ὀλοσχερῶς τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, δι' ἀποταγῆς τοῦ κόσμου καὶ μεταβάσεως ἐν τῷ Ἁγιώνυμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθωνος.

Ἀπορρίψας τὴν ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ (1924ῳ) Ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν καὶ τὴν υἰοθέτησιν τοῦ Νέου Καλανδαρίου τῆς Δύσεως, συνεδέθη βραδύτερον μετὰ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου, τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, τοῦ ἀποτερισθέντος ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ (1935ῳ) ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι παρατραπίσης Ἐκκλησίας,

τοῦ καὶ πεπνυμένου Ἰθύντορος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν γενομένου, λαβὼν δὲ τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, καὶ μετονομασθεὶς εἰς Ἰωάννην, πρὸς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Θεολόγου, ἐχειροτονήθη ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ (1943ῳ) εἰς Διάκονόν τε καὶ Πρεσβύτερον.

Ἀνεγείρας ἐξ ἀποκαλύψεως εἰς Ἀμφιάλην Πειραιῶς ἱερὸν γυναικεῖον Σεμνεῖον, πρὸς τιμὴν τοῦ Μυροβλύτου Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, διαλάμπει ἐφ' ἐξῆς ἐν Ὁράμασιν, Ἀποκαλύψεσι, Θαύμασί τε καὶ Ἰάσεσιν, ζῶν φερωνύμως καὶ ἀναδεικνύμενος, Χάριτι τοῦ Φιλανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Θεοτοκόφιλος διάπυρος, ἐραστὴς θερμότητος τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων, πεφωτισμένος καὶ ἀπλανῆς Πνευματικὸς Ὁδηγός, ἀλυσσοφορῶν Ἀσκητῆς ἐν τῷ κόσμῳ, νηπτικὸς καὶ ἀδιαλείπτως προσευχόμενος, εὐλαβέστατος καὶ δακρύρροος λειτουργός, φιλακόλουθος καὶ πρόθυμος ἀγρυπνιστῆς, βαθέως ταπεινὸς καὶ σεμνός, πρᾶος καὶ εἰρηνικός, αἰδέσιμος καὶ ἱεροπρεπής, πλήρης σοφίας καὶ γλυκύφθογγος, διορατικὸς καὶ προορατικὸς, ἐξαιρέτως δὲ ἐλεήμων καὶφιάνθρωπος, εἰρηνοποιὸς καὶ συμφιλιωτής.

Ἀσθενήσας βαρέως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἕκτου (1966ου) καὶ ὑπομείνας ἀγογγύστως, ἐν προσευχῇ καὶ εὐχαριστίᾳ, τὰς ἐπὶ κλίνης ἀλγηδόνας, ἐν Ἀποκαλύψεσι δὲ καὶ Πληροφορίαις θεόθεν διελθὼν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἐπιγείου Αὐτοῦ Βίου, παραδίδει ἐν τέλει τὴν

όσιωτάτην Αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ κζ' τοῦ αὐτοῦ σωτηρίου ἔτους, καὶ ἐνταφιάζεται εἰς τὴν ἐπίσης ὑπ' Αὐτοῦ ἀνεγερθεῖσαν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, παρὰ τὴν Νέαν Πεντέλην Ἀττικῆς, μέχρι δὲ καὶ τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Ἱερῶν Αὐτοῦ Λειψάνων, τὸ Μνήμα Αὐτοῦ ἀναβλύζει ἰαματι-

κὸν Ἀγίασμα κατὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Σύναξις Αὐτοῦ τελεῖται κατ' ἔτος εἰς τὸ Αὐτοῦ Μονύδριον ἐν Ἀμφιάλῃ, ἔνθα τεθησαύριστα ἢ χαριτόβρυτος τῶν Ἱερῶν Αὐτοῦ Λειψάνων Θήκη.

Ταῖς Αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. **Ἀμήν.**

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οἱ** ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Νεώσασα τὴν φύσιν, πεπτωκότων ἀνθρώπων, ὑπερφυῶς ὦ Ἄγνη, τῷ Θρόνῳ τῆς Τριάδος, ἀνύψωσας ἐνδόξως, θεωθεῖσαν τῷ Τόκῳ Σου, διὸ ὑμνοῦντες αἰεὶ, ἐνθέως Σε κροτοῦμεν.

Ὁρῶντές Σου τὸν Τόκον, τῆς Τριάδος τὸν Ἔνα, ἐν δεξιοῖς τοῦ Πατρός, καὶ Τοῦτον προσκυνοῦντες, μιᾷ τῇ προσκυνήσει, νῦν δοξάζομεν ἅπαντες, τὸν ἐν Προσώπῳ ἐνί, Χριστὸν ἡμῶν Σωτῆρα.

Ἐπέρμαχος ὦ Μῆτερ, τοῦ Λαοῦ Σου ὑπάρχεις, ἐν πειρασμοῖς τῆς ζωῆς· Χριστὸν γὰρ Ζωοδότην, ἐγέννησας ἀφράστως, τὸν νικήσαντα θάνατον, τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ, ἐχθρὸν καὶ ἁμαρτίαν.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Νέον ὁ Χριστὸς ἐκλέξας Σε, ἔδειξεν Ἐλεήμονα, συμπαθεῖα πρὸς τοὺς πένητας ἐκλάμπαντα, Ἰωάννη ἠδύφρον, ὑψωθέντα ἐν δόξῃ, ταπεινωτάτῳ νοῖ, ὡς τῆς σοφίας υἱόν.

Ἦψη θεωρίας ἤλυθας, Πράξει προκαθηράμενος, τὴν καρδίαν Σου Ἰωάννη ἱερώτατε, ἐν Πίστει δὲ Γνησίᾳ, σταθεῖς Ὁρθόδοξων, ἠναντιώθης στερρόως, Καινοτομίαν δεινήν.

Μάκαρ Ἀμφιάλης καύχημα, Δύσεως Καλανδάριον, καὶ αἰρέσεις Καινοτόμων ἀπεκήρυξας· σοφῆς Αἰκατερίνης, Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης, Ὁμολογίαν Ὁρθήν, ἀκολουθήσας σοφῶς.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Ὡσπερ ἐν ἡλίου ἄρματι, ὦφθη Χριστὸς φερόμενος, ἐν χερσὶ τῆς Ἀκηράτου εἰσερχόμενος, Ναῶ Θεοῦ Ὑψίστου, Συμεῶν δὲ προλέγει, φανερωθέντος Φωτός, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν**
Ὅν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἄγγε-
λῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σεσαρκωμένον τὸν ἐν δυσί,
ταῖς οὐσίαις, καὶ Προσώπῳ, ἐνὶ
τὸν Σωτῆρα, Θεὸν τε καὶ Υἱὸν
Σου, Πανύμνητε ὑμνοῦμεν.

Τὸν ἐκ Φωτός τε καὶ ὄντα τὸ
Φῶς, γεννηθέντα, καὶ Θεὸν ἀναλ-
λοίωτον πάντες, ἐκ τῆς Θεοτό-
κου, ἐλθόντα προσκυνοῦμεν.

Ὁλοκληρίαν τὴν τῆς σαρκός,
προσελάβου, τῶν ἀνθρώπων τῆς
φύσεως ὄντως, ὁ Εἷς τῆς Τριά-
δος, ἀτρέπτως ἐκ Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Καρπὸς ἐκ Θεοῦ ἠδύπνους, καὶ
τῆς Ἀμφιάλης πτωχοτρόφος καὶ
προστάτης, μιμητῆς δὲ Ἱερωνύ-
μου, τοῦ σεπτοῦ ἐν Πάρνηθι, Ἰω-
άννη ἐδείχθης πανάριστος, καὶ
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἰθύντορος τὸ
τέκνον.

Ἦστέροις καιροῖς ἀνεφάνης,
τῆς δὲ Ἀληθείας προμαχήσας
ὡς θεόπνους, καὶ τῷ φέγγει Σου
διαλάμψας, πάντων ὄφθης στή-
ριγμα, Ἰωάννη πάντιμε Χάριτι
Θεῖα, νῦν δὲ ἀπολαύεις, καρ-
ποὺς τῶν Σῶν ἀγώνων.

Πατῆρ τῶν πτωχῶν Σὺ ἐκλή-

θης, καὶ πάνυ δικαίως, πρὸς δὲ
Γέρων τῆς Ἀγάπης· ἀναλώσας
γὰρ τὸν βίον, ἄλλοις ἀλίσκω-
μενος, θεοσδότης ἔνειμες πᾶσι
προσόντα Σου, καὶ ἐδοξολόγεις,
Χριστὸν ἀδιαλείπτως.

Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Ῥοὰς τῶν ῥημάτων Πρεσβύ-
του, ἀποκαλυπτόντων Θεὸν Λό-
γον σαρκωθέντα, ἡ Παρθένος
πίστει δεχθεῖσα, θείως ἐξεπλήτ-
τετο, καὶ σὺν Ἄννη ὕμνους Δε-
σπότη προσέφερε, τὴν Οἰκονο-
μίαν, τοῦ Κτίστου ἐννοοῦσα.

Καταβασία· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Κυρίως Θεοτόκον, Σὲ ὁμο-**
λογοῦμεν, οἱ διὰ Σοῦ σεσωσμέ-
νοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσω-
μάτοις χορείαις, Σὲ μεγαλύ-
νοντες».

Ναὸν τὸν τῆς Τριάδος, Μητέ-
ρα καὶ Παρθένον, οἱ τῶν Ἄγγε-
λῶν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπων Χο-
ροί, ὁμολογοῦσιν ἀπαύστως, καὶ
ἀγιάζονται.

Ὁλόφωτον Ποιμένα, φερόνυ-
μον ἐν πᾶσι, τὸν Ἰωάννην ἀνέ-
δειξας Κόρη Ἀγνή, σὺν Δημη-
τρίῳ τῷ θεῷ, μεγαλυνόμενον.

Σταυρὸν καὶ θεῖον Πάθος, Συ-
μεὼν προλέγει, Σὲ ὑπαντῶν σὺν
τῇ Ἄννη ἐν θεῷ Ναῶ, καὶ τὴν
ᾠδὴν ἀναπέμπει, νεύσει τοῦ
Πνεύματος.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἰδὴ θ'. Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι.

Μεγαλυνάρια.

Τοῦ Ἁγίου ε', συμπαλλόμενα
τοῖς Τροπαρίοις τῆς Ἰδῆς θ'.

Προσόμοια.

Ἦχος γ'. Ἀκατάληπτόν ἐστι.

Ἰωάννη θαυμαστέ, πλῆθος ἄ-
παν τῶν πιστῶν, τῶν Γνησίων
Σε τιμᾷ, Ἀμφιάλης τὸν πυρσόν.

Ἰωάννου σκάμματα, ἅπας ὁ
δῆμος τῶν εὐσεβῶν, τῇ Θή-
κη τοῦ προστάτου καταφεύ-
γει, ψάλλων ἐμμελῶς· τιμῶν
δὲ θεῖον Ποιμένα, τῆς Ἀμφιά-
λης τὸν πυρσόν, τὴν Πανυπέ-
ραγον ὑμνεῖ, τὴν Αὐτὸν κα-
θοδηγήσασαν.

Ὁρθοδόξων οἱ Χοροί, νῦν προσ-
πέσωμεν θερμῶς, τοῖς Λειψά-
νοις τοῦ Πατρός, Ἰωάννου εὐ-
κλεοῦς.

Ἀπάντων Γνησίων ἔρεισμα,
Κῆρυξ ἐδείχθης τῶν εὐσε-
βῶν· πᾶν Καίνισμα Δύσεως
τοῦ σκότους, ἄγος τοῖς πι-
στοῖς· διὸ Ποιμὴν Ἀμφιάλης,
Φωτὸς τοῦ Θείου λαμπτήρ,
τοῦ Χρυσοστόμου ὁ υἱός, μὴ
παρίδης τοὺς τιμῶντάς Σε.

Τῶν Γνησίων ὁ Ποιμὴν, Ὁρ-
θοδόξων ὁ Πατήρ, Ἰωάννη ἱερέ,
νῦν προστάτευε ἡμᾶς.

Ναμάτων Σου ρεῖθρα Ἁγιε,
ρέουσιν ἄφθονα πιστοῖς· πᾶς
θέλων στηριγμὸν ᾧ Ἰωάννη,
πίνει εὐλαβῶς· διὸ πρεσβεύ-
οις ἀπαύστως, κραταιωθῆ-
ναι ἡμᾶς, ἐν τῷ τῆς Πίστεως
Φωτί, ὑπὸ Σκέπην Θεομή-
τορος.

Δόξα.

Τριμερές Σου τῆς ψυχῆς, ἐκκα-
θάρας ἐν ζωῇ, νῦν Τριάδος τῷ
Φωτί, Ἰωάννη κατοικεῖς.

Ὅδον τοῖς Γνησίοις ἅπασι,
Βίος Σου δείκνυσιν ἀπλανῆ·
πᾶν ῥῆμα τῶν Πατέρων δια-
νοίγει, δρόμους τοὺς ἀπλα-
νεῖς, πρὸς τὴν Οὐράνιον Δό-
ξαν, ᾧ Ἰωάννη σεπτέ, Και-
νοτομίας τὴν ἀχλύν, διαλύ-
ον Θεῖα Χάριτι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Προεόρτιον.

Ἦ Παρθένε Μαριάμ, νῦν προσ-
έρχη τῷ Ναῶ· συμπροσάγαγε
ἡμᾶς, Ἰωάννου ταῖς λιταῖς.

Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους
πρόρρησιν, ἤκουσε Μήτηρ ἐν
Ναῶ, τὸ Τέκνον εἰς τὰς χεῖ-
ρας Πρεσβύτου, θέτουσα εὐ-
λαβῶς· ᾧ θαῦμα ἄρρητον πᾶ-
σιν! Υἱὸς Ἀνάρχου Πατρός,
συγκαταβάσει τῇ φρικτῇ, νῦν
καινίζει τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία· Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι.

* * *

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὸν σύμφρονα τοῦ ἱεροῦ, Χρυσοστόμου τοῦ Νέου, ἀγῶσι διαλάμπαντος, τοῖς κατὰ Καινοτόμων· φωστῆρα τῆς Ἀμφιάλης, τῶν Ποιμένων πρότυπον· καὶ θείου Ἱερωνύμου, σύγχρονον ἐν ἀσκηταῖς· τῆς Ἀσίας τὸν καρπὸν, τὸν Ἰωάννην ὑμνοῦμεν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τῶν φιλοθέων χαρμονή, Σὺ Παρθένε ὑπάρχεις, Ποιμένων ἐγκαλλώπισμα, καὶ Γνησίων ἢ Σκέπη· τὸ καύχημα Ἀμφιάλης, καὶ Μονῆς τὸν Κτήτορα, ἐνδόξου τοῦ Δημητρίου, ἴθυνας πρὸς Οὐρανόν· Ἰωάννην τὸν σεπτόν, μεθ' οὗ Χριστὸν ὑπαντῶμεν.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ποιμὴν Ἀμφιάλης θαυμαστέ, Ἰωάννη πάντερπνε, Γνησιοφρόνων τὸ ἡδυσμα, Σὲ νῦν γεραίρομεν· ἠγνευμένως ζήσας, γρηγορῶν ἐν ἅπασιν, ἐν βία καὶ νηστεία ἀνύψωσας, τὸν νοῦν πρὸς Κύριον, Χαρισμάτων δὲ φερώνυμος, ἀνεδείχθης, λιταῖς Θεομήτορος. (δις)

Ἐν Σμύρνη ἀνέτειλε φωστήρ, ἐν Ἑλλάδι ἔλαμψε, καὶ Ἀμφιάλην κατηύγασε· θείου δὲ Μάρτυρος, Δημητρίου Οἴκον, ἀνεγείρας εἴλκυσε, τὰς νύμφας τοῦ Σωτῆρος πρὸς κάθαρσιν, ψυχῆς καὶ σώματος· Ἰωάννην τὸν θεόδουλον, νῦν τιμῶμεν, ἁσμάτων ταῖς ἄνθεσιν.

Ὁμόφρονά Σε πίστει καὶ ζωῆ,

Ἰωάννη ἐκλαμπρε, τοῦ Χρυσοστόμου ἀπέδειξεν, Ὁμολογία Σου· ἀρνηθεὶς γὰρ πλάνην, τὴν δεινὴν τῆς Δύσεως, Πατέρων ἰχνηλάτησας Δόγματα, καὶ τὰ Θεσπίσματα· καὶ δοξάζῃ νῦν ἐν Θαύμασι, τῆς Τριάδος, τῆ Χάριτι ἐνδοξε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς, νῦν Λειψάνων κυκλοῦσα θαυμαστήν, τὴν Λάρνακα Ἰωάννου, ἀγρυπνεῖσθω θεοφρόνως· Οὗτος γὰρ διὰ Θεωρίας καὶ Πράξεως, ἐκλάμπας Χαρίσμασι Πνεύματος, πλήρης Θεοῦ ἐγένετο, καὶ Ποιμένων τὸ πρότυπον· Αὐτοῦ Ὁμολογία Γνησίᾳ Χριστέ, στερέωσον ἡμᾶς ἀπορρίπτοντας, Καινοτομίαν καὶ πλάναν ἐκ Δύσεως.

Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Συμεὼν ὁ θαυμαστός, τῇ Θεοτόκῳ προλέγει τὸν Σταυρόν, ἐν χερσὶ βαστάζων τὸν Κτίστην, εὐλαβεία καὶ τρόμῳ· Ἄννα δὲ ἀνθομολογοῦσα Κυρίῳ, Ναῶ ἐμ-

ψύχῳ προσέπιπτε, γιννώσκουσα Πάναγνον, Θεοτόκον τὴν προσφέρουσαν· Μητρὸς Σου ταῖς πρεσβείαις ὁ Ῥύστης ἡμῶν, καρδίαις καθαραῖς καταξίωσον, ὑποδεχθῆναι ἡμᾶς δῶρα τῆς Χάριτος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὰ Ἀπολυτικά. Τοῦ Ἁγίου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ Προεόρτιον.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τυπικὰ

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοὶ

Ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ἐκ τῆς ᾠδῆς γ' καὶ ἐκ τῆς ᾠδῆς ζ'.

Ἀπόστολος

Βλέπε Παρασκευὴ τῆς ΙΗ' Ἑβδομάδος, Β' Πρὸς Κορινθίους θ' 6-11. Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 21.

Εὐαγγέλιον

Βλέπε, Δεκεμβρίου ζ', ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ζ' 17-23. Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 22.

* * *

Κοινωνικὸν

Ψαλμὸς ρια' 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ'.

Χαίροις Ἀμφιάλης θεῖε Ποιμὴν, μάκαρ Ἰωάννη, Καινοτόμων ὁ ἐλεγκτής, τῆς Σμύρνης ὁ γόνος, θεράπων τῆς Τριάδος, προστάτευε τιμῶντάς Σου θεῖα Λεῖψανα.

* * *

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου

Ματθαίου ια' 27-30. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Δεκεμβρίου Ε', Ὁσίου Σάββα, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς Ἐαυτοῦ Μαθηταῖς·] Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου. Καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' Ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·

ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ἀπόστολος

Β' Πρὸς Κορινθίους θ' 6-11. Βλ. Ἀποστολάριον, Κυριακὴ τῆς ΙΗ' Ἑβδομάδος.

A. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ριε'.

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. (δις)

A. Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Λ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Δ. Σοφία!

A. Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

[Ἀδελφοί,] ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς,
ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισ-
σεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν,

καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπεύροντι καὶ ἄρτον εἰς
βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ
αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·

ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κα-
τεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

A. Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 45', ρια'.

Δ. Πρόσχωμεν!

A. Ἀλληλουῖα (γ').

A. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία εὐφροσύνη.

A. Ἀλληλουῖα (γ').

A. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

A. Ἀλληλουῖα (γ').

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

I. Εἰρήνη πᾶσι!

A. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

I. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

A. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 5' 17-23. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Δεκεμβρίου 5', Ἁγίου Νικολάου.

[Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς] ἐπὶ τόπου πεδινοῦ,
καὶ ὄχλος μαθητῶν Αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς πα-
ραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι Αὐτοῦ, καὶ
ιαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθε-
ραπεύοντο·

καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι Αὐτοῦ, ὅτι δύνამις παρ'
Αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

Καὶ Αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς Αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς Αὐτοῦ ἔλεγε·

Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε.

Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ⓐ. Ἀναγνώστης. Δ. Διάκονος. Ι. Ἱερεὺς. Λ. Λαός.

Στίχοι Εὐχαριστήριοι καὶ Ἰκετήριοι

Τὴν εὐγνώμονα, Σοὶ Πάτερ φωνήν, φέρω,
Τυχῶν δωρεᾶς ὕμνων Σου, Ἰωάννη.

Ὡ πανόλβιε, τῆς Ἀμφιάλης φάος,
Ἄξιωθεὶς γράφειν Σοι, ᾠδὰς καὶ ὕμνους,
Σαυτοῦ ταῖς λιταῖς, ἐκλαμπρύνεις τὸν νοῦν μου,
Εὐχαῖς Πατρός, ὄφεως παγίδας λύσεις,
Κλίνων γόνυ Σοι Κυπριανός, αἰτοῦμαι·
Ἄμαρτήσας γὰρ καὶ πεπτωκώς εἰμι·
Σωθεῖην πάντως, ταῖς Παρθένου πρεσβείαις,
Πάτερ μὴ παύση μεσιτεύων ἀπαύστως.

†

Τῷ δὲ Δοτῆρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θεῷ Παρακλήτῳ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

Εὐχαριστίες

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους,
ἐπαῖοντας Ἀρχιερεῖς, Θεολόγους καὶ Φιλολόγους,
οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία
καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Ἰδιαιτέρως

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Γαρδικίου κ. Κλήμεντα,
Μουσικολογιώτατον-Φιλολόγον π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην,
Μουσικολόγον-Τυπικολόγον κ. Ἰωάννην Ρούμελην,
Μουσικολογιώτατον-Φιλολόγον κ. Χρῆστον Παπαδόπουλον,
Ἀδελφότητα Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

† Ἀρχ. Ἰωάννης Βαζεβανιάου

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Ἀμφιάλης.
Ἡ ὑπογραφή του.

Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασιν
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἐκδοσις 2018.

Διανέμεται δωρεάν.

